

BAJKE IZ NOVIJE PO-DS-VIJESTI

ALI BABIĆ I 40 SAOA

U početku bijaše balvan. Straaaašni Ali babiće, zajedno s nostalgijom izvađenog zuba suosjećao se vremena kad bi znao zastati i kazati: "Blago meni u pećini", a odmah potom zatim: "Slobo, otvori se da ti uđem!", i jahao tako nesrazmišljen na magarcu, konja mu uzeli, pa dojahavše do izvora s dva putića. Kad tamo Biljana klatno serlješe i plavišići. "O Biljana, ne budi slijepa pored bolesnih slijepoočnica! Mene upotreb'o i odbac'o, a sad čekam vodu da pusti". "Ne budali, ekskraljeviću Babiću! Ne moš protiv ceo svet! Da si lepo potpiso, pa onda zapuco, svaka nečast, al ovako...", reagiraše refleksivno pretendentkinja na mjesto Biljane od Bosne i šire. "Skakaćeš ti iz Broda u Brod, al ćeš biti potopljena. Ima da te izbuši Herceg-Boban, jebo te tankešerhergenšer!, odturpija, ostavi magarca i ode Ali Babić, ali kraj.

CRVENKAPLJICA

Zanaumjesto drumom, Crvenkapljica teturala šumom. A u šumi stabla. Hik! I na drumu stabla, pa vodoravno barikadno. A koji si ti na stablu okomito? Ja na psihijatriji. A ja zalutala među pucnje, pa mi pokaži put. Nosim bakici minobacač i ostalu 'ranu. Ideš pravo, pa skreneš ugroženo. Raško se zahvaljeviću i ode, ne upitavši ga je li on samo pacijent ili je tamo zaposlen kao dežurni luđak. Hik! Kad, iznenadno šokantistički pred nju odposkoči netko ili nešto. Gde šešeljevaš, mala i glupa Crvenkapljice? Nosim bakici bla... bla... bla... A jesi li ti vuk s velikim K početnim slovom? Nemaš ti mene tu ništa da draškovićiš! A zašto imaš tako malu serbijateksu? Nemoj ti meni tu da šahovničić, ću da te raščerećim. Jna da imam malu... Crvenkapljica, upogledavši da nema treće, opizdjevše dotičnu personu u donji prednji karabatak. On trk za njojziju, ali spotaknimice padne i nabode se na vlastiti ražnjatović, arkanuvši bolno. Hik!

PEPELJUŠA

Pepeljuša je bijela psihičko nezadovoljna stara cura, i nije imala tri čiste polusestre i maćuhicu, pa je stoga zato zapadala u manično depresivni kukanjac. Izlazjevši iz lifta, vrata jojzi pričepe lijevi opanak. Spasi je krasan delija oooooogromne glave i malog mozgovlja. I buuuuum! Ljubav na prvi opanak se izrodi. Blago je meni, kad ti adžiš sve živo, pa da bude mrtvo. Hu, hu, hu, ummmm, odgovarao je intelektualističko bombastični muž, ti krmača, ja blago je tebi. Kako si ti pametan, samo što si malo neograničen. Vidi se da nisi veljko siso, kadije ti. Ajd, delijo moj, igray se ti nasred zemlje Bih, sravni ti to stanje i opepeljuši pa mi donesi novi dar. Ali upravo naiđoše pet do dvanaest p.m., s ljudima u bijelom i čudnom stražnjerukavskom košuljom, skupihu ga i otidođu, s pjesmuljkom i mene će moja mati patološkim zvati.

TRNOBUŽICA

Bila jednom ili više puta ženska po imendanu Trnibužica. Često se bola, pa je često i spavala. Otac joj je imao ogavno ugroženo vojno lice i bio vrlo prilično nesretan, pa je sazvaio peterokrakasti crveni stol i okupio sve s ugroženim vojnim licima i ćirićima i aknama i miteserema. Odlučiše porušiti sve gradove, sela i zaseoke, i na temeljima starog izgraditi novo društvanice od isključivih spodoba s ugroženim i grozomornim licima. Trnibužica se bola i spavala i bola i spavala, i kad bi je mama, a po narodnosti Oficiruša, budila, nježno bi joj uspovratila: Kevo, bre, otkaći se! Spiralom ću te u punđu! Keva bi se svaki put otkaćila i otišla brati bostan, ne bi li ugledala konja na kilobelom-i-sifon-sode princu Pavlu. Muž i ostali miteseremi gremlini palili su i žarili gradove i sela i zaseoke. Živjeli su bajoslovno kratko i usko i nesretno, a onda je pala rezolucija UNPROFORMA, baš dok je ćirićoidni tata pjevao da levo, da desno, da nigde njegova stana. Trnibužica se bola i spavala i bola i spa...

ALIJA U ZEMLJI ČUDA

Bolan. Da, bijaše to bolan udarac o zid na podu, padomice s kreveta. Alija mišljaše da je budna, ali bijaše budna u snu, kao pala s Marsa. Jal' ovo zemja čuda il' polit'čkog bluda? - pitala se udarena Alija, napučivši usne, pošto (bez poto) vidješe sve to oko sebe, a i kopriva je nešto poskupjela, jel. A i kako da definiše agresora onako na sabajle, kad se sve neke treće i četvrte strane nabacuju granatama ko maniti. Bolje to okolo pa na mahala vrata, jašta. Lako je tuđim kljuićem nepravdu mlatiti. Došlo joj nako da zapleše bosnanovu, pa da se dovati za jajce, dok ga još ima. Bih jal' ne Bih, is the pitanje, štono se u narodu veli, ejupa ti. Pa što ako sam zatočena, nisam zarobljena, jes... ima i tenkova... ima i onih s pala, al' imadem ja živce ko u vola... jel... I tako teče priča, a boga mi i krv...

TRI PRASENCETA

Bela jednom ko nijednom tri pr... ma kakvi prasenceti, čiste prljave svinje i ne bijaše ih tri, ma što govorio brat grim ili neki drugi veliki brat dobrica, nego brat bratu, iliti delija deliji, barem tri na dvadesetpetu. Nešto kao beštijaska farma od onog georgija. Glavna svinja, najveća od svijuih, pripovijedaše im o vekovnim težnjama - kao ono s dva veka vuka na šibicama - za proširenjem svinjca ili Velike Svinjije, kako se to popularnistički nazivalo. Za ljubav nije bilo vremena, a i vremena su bila impotentna, pa su krmače odbacivali da ne smetaju, a Svinjija se širila i šrilia i zaudarala na daljinu. No nije baš sve išlo po svinjorandumu, jer dotične su se toliko zaprljale, da su počele udarati jedna o drugu. I posve skroz TV najavljeno i neočekivano, iskočio je vuk obradovičući se na njihove kuće - koje uopće nisu bile od slame - otpuhnuvši ih najmanje 39,6 zajedno sa šapkama, šajkačama i ostalim njuškama, da bi ih zamijenio mladim, još svinjskijim svinjama, pošto su ovi svoje odroktali. I gotovo. GOTOVO!!!

KRALJEVIĆI I PROSTACI

(banket bez koprive)

Skupili se tako u zgradi razjedinjenih zajeba, silni humanitarni kraljevići, a povodom još čvršćeg povezivanja kulturnih civilizacija i ostalog profitabilnog oružja. Pažljivo su slušali dramaturške vijesti s balkanskog brdovita o tamo nekim prostacima, prosjacima i sinovima u odumiranju. Treba pod hitno nešto uraditi, složili su se svi. I uradili su - otvorili nekoliko boca najboljeg vina, nastavljajući slušati grozomladićevske vijesti. Ovo je prevršilo svaku mjeru, zabrinuto su izjavili, pa vino uopće nije rashlađeno. Netko je spomenuo nekakav lumbago i išijas i ukidanje i oružje. Ne može to tako. Lumbago se ne ukida, nego liječi. Pa nismo mi ovdje liječnici, nego predstavnici visoke civilizacije. Opet vijesti. Užas. Naš moral nam ne dopušta da sve te masakre promatramo skrštenih ruku, pa zato raskrstimo ruke i okrenimo glave. To treba odlučno osuditi, to što ne poslužuju kavijar. Ne može nepošten čovjek na miru ni jesti. A tko je danas zadužen za sastavljanje rezolucije? Ne znamo?! Dobro, može nakon konjaka i kave. Izvlačit ćemo šibice, pa neka netko napiše taj komad papira, neka se vidi da smo zabrinuti i oštro osuđujemo svako neodgovorno ponašanje konobara, koji evo još nije poslužio kavu i konjak.

PLAVOKAPICA

Poslala babuša Plavokapicu, gladnu i žednu kroz šumu, šajkačasto tmurnu, u posjet prijateljima i inim kamaradima, da im uruči tampon, a oni neka odrede zonu. Naiđe tako na simptomatične spodobe kako plešu radovanovo kolo s osvrtom na kazačok, i priupita ih da zašto imaju tako velike šubare. Tovarišice, da se bolje vidi kokarduša, a zašto i ti ne bi zanamjesto plave kاپice natakla šubaru? Harašo bi ti pristajala. Pa vi ste moji zemljaci, rezveseli se Plavokapica, jebite me ako niste! Ima nas koji baš i nismo, al ko da jesmo, a da ipak mi nju... natakari tako dotična šubaru, odbacivši prethodno plavu kاپicu nevinosti i nategne šljivovicu ko votku i pobratimi se i posestrimi sa svima, baci tampon u zonu i razgovjetno zabulazni: Napokon, ipak smo mi iste nevjere.

MRAČAK U ČIZMAMA

Krasio ga je satišno predivni osmijeh sa zubima poput niza bisernih dagnji. Još odmalena bio je lud, gotovo blesav za čizmama, pa je požurio narasti koliko se to moglo, i ugurati se u državne službe i jasle koje su mu omogućile da natakne čizme, te je u istim napredovao sve dalje i dalje, a sve zahvaljujući neodoljivom osmijehu. A najviše ga je nasmijavalo ubijanje, stradavanje i slični genocidi na očigled debelih naočala. He, he, he... Postao je poznat, i narodi su se okupljali da bi ga ujedinjeno promatrali i čudili se. Njegov kronično sklerotični šefos šefos bali, poznat po komičnim izjavama, često mu je nambijao na osmijeh brdoviti balkanos, pa ga je tamo i poslao da pokaže svoje totalno nezabrinute zube tiposi-ma koji su se zabavljali ubijajući, a u pauzi ubijali zabavljajući se. Nekoliko dana pokazivao im je dagnjasti osmijeh, a onda su napokon shvatili vic i aplaudirali mu i smijali se, a onda nastavili ubijati iz zabave. Cilj i meta bili su ispunjeni.

GUZLIVER U BALKANOTAMI

Svemoćni Guzliver, a po zanimanju oh lord, da bi li karington, volio putovanja, a izasebito mufta. Dođe red i nered na Balkanotamu, gdje živješe njegov najbalkanomračniji prijatelj Boba koji mu se požali da ga seva shizofrenija u levu nogu i desnu prevlaku, jerbo mu ne daju igrati se karadžiću-paniću, pa kako onda Bih da postane Serbih. I sve kao neka kessa da će mu pasti na glavu. A evo je ugrožen i od ceo svet. Pomozi, oh lord! Zaumuti ono po tvoju! Pa priznao si klanje u dosadašnjim granicama ludila, a i oni kurciljerosi i palciljerosi su to tako nekeko odobrili, pa osudili. I ja sam za mir u parkovima i nasadima.

No lord Guzliver se napravi Englez, pusti iznad geta vjetar i vrati se odakle Je i došao - a tamo smo ga cijelo vrijeme i slali, je li. I tako Boba osta sam, pa mu čak ni činjenice da guzina može postati dupe nije pomogla. Preostade mu samo posljednji nemodni urlik: "Ode da bežim, kad ni Jata više nema!?"

DALMACIVS KREPVŠ

Događalo se to na planetu Dalmacivs Krepvš, a u doba moralne, materijalne i ine bijede. Dakle, u tamo neko daleko doba današnje svršeno trpno. Baš se bila rodila mlada Demokracija, i svi su u početku bili euforično zadovoljstveni, sve dok nije trebalo mijenjati povoje. Nešto je tu zaudaralo. A, zna se, gdje su povoji, tu sranja ima poprilično, bez obzira na pampers. Operacije su doživljavale uspijeh za uspijehom - od slijepog crijeva, pa sve do vidljive maslenice. Ipak, stanovnici, ta odrpana bića bili su nezahvalni i nezadovoljni i teško je bilo uvjeriti ih da su oni zapravo u blagostanju i sretni što nije ratno stanje. Jer što bi bilo, nedajbože, da se puca po šibenicama i zadrovima. Ali masa kao masa, nikad zadovoljna. Išli su toliko daleko u svojoj nezasićenosti i bijedi, da im je bilo malo što ima crnog kruha, pa su (boga ti, da je bilo), željeli i bijelog. Kakve li drskosti! A neki su htjeli i plaće. Nikad dosta. Umjesto da budu zadovoljni što su izišli iz pedesetogodišnjeg mraka, bili su nezadovoljni što su ušli u redukciju s pogledom na svijetliju budućnost. Čak i nekoliko sati struje dnevno bilo im je malo, pa su, razumije se, razljutitli Velikog Boga i sve Male Bogove koji su im željeli dobro. A i što bi im smetale te dvije nukelarkice, pa još dobro skrivene od pogleda stranaca?! A kako je istodobno nastupilo godišnje doba Pretvaranja pretvorenosti

prijetvornih, ni to im nije baš bilo po volji, pa nije bilo druge ni treće, nego ih iskuljučiti iz svega i od svega zkroz, totalno, a za svaki slučaj i apsolutno, bez relativno, pa nek se misle.

MALA SIRENA

Bila jednom jedna mala Sirena, i bila je strašno tužna pa i žalosna, nije puštala ni glasa iz sebe, a nije nigdje ni izlazila. Tek tu i tamo, dobri stric Božo bi je u prosjeku jednom nedjeljno izveo da vidi malo zraka i da se izarlauče.

Ali, onda je jednoga dana osjetila da je došao njezin trenutak bez kraja. A to se istodobno dogodilo s najezdom stanovnika u njezin rodni grad Kaštela, a koji se zapravo trebao zvati Kašteli, jer se sastojao od Kaštela, dakle, jedan kaštel, drugi kaštel i tako njih sedam, pa ispada da su Kašteli, a ne Kaštela, ali nek im bude, tima koji su to tako nazvali službeno. A ako ćemo točno, Kaštela je bilo osam. Ili ako ćemo još točnije, bilo ih je trinaest. Ili, ako ćemo baš sad ići u krajnost točnosti, pričalo se čak o njih sedamnaest. Ali to u ovom trenutku i nije toliko bitno, pa ćemo napustiti navedene špekulacije.

I, kao što smo rekli (evo sebe navodim u množini, svašta), mala Sirena je odjednom počela izlaziti vani svakodnevno, pa i po nekoliko puta. I stric Božo je bio sretan šta je izvodi, a naj sretniji je bio kad bi ona onako, za dušu, aralukala, doslovno za dušu, za živu dušu i mrtvo tijelo uglavnom.

I, eno je, i danas naša mala Sirena veselo
arlauče Kaštelima:
AUAUAUAAAUUUAAAUUU!!!, a prolaznici se
sklanjaju i mrzne im kralježnica od toga zvuka.
Opet je netko stradao! Ove godine je doista
Sirena stalno u pokretu.

UMIROVLJENA BAJKA

Bila jednom jedna Mirovina Penzija, i strašno je... Čekaj, čekaj samo tren! Dakako, ova bajka se ne odnosi na sve one lijepe i nepristojno pristojne, obilate gospođe Mirovine, koje je sudbina dodijelila odličnicima, uglednicima i svim onim povlaštenim drugovima i gospodi koji su nas tako puno zadužili.

Idemo, dakle, iz početka.

Naša Mirovina strašno je patila od kompleksa (usput, nije imala ni za B-complex) gotovo nikakve vrijednosti, jer je iz nepoznatih razloga, više ili manje svima poznatih, iz mjeseca u mjesec bivala sve manja i manja, tanja i tanja, iako je, nominalno govoreći, bivala sve veća.

Ali kako bi se ujutro pogledala u ogledalu, bila je svaki put sve niža... I inače bi se svaki put sve kasnije pojavljivala pred samom sobom; a stručnjaci su govorili da je to zbog utjecaja Mjeseca, koji nekim čudom postaje sve dulji i dulji.

No, iako manja, postajala je sve teža, pa su i njeni dobri prijatelji poštari listonoše, listom morali dignuti, ili točnije, spustiti ruke od nje, te je prebaciti na štedne knjižice, gdje su pohlepni bankari izvodili svakakve bludne radnje s njom, dodatno je smanjivši zajedno s dostojanstvom.

I da na kraju ipak utješimo uplakanu djecu demokracije koja ovo čitaju, pa kažimo da je gđa Mirovina još živa! Oni koji su je vidjeli, rekli su da se jedva drži – za neki kontejner – na staklenim nogama.

NOINA JAHTA

BEEEEE! BLEEEE! MUUUUUUUU! PRRRRR! IA, IA, IAAA! - voda je očito bila došla do grla i angine bez pektorisa, jer je stari Noa u svoju arku ukrcavao ovce, toware, umirovljenike, tukce i ostale ugrožene vrste. I taman da će krenit, jer je voda već nekima prelazila preko čela, kad počeli pristizati BMW-jci, pojeftinjeni zbog PDV-a. Iz BMW-jaca izašle gorile i upale u arku. Ajmo, svi mrš vanka! - rekli su gorile i istjerali ovce, toware, tukce i umirovljenike, a i mudrome Noi dali nogu u guzicu i još ga optužili da je unutarnji i vanjski neprijatelj skupa. MRŠ, STARI! Onda je jedan od gorila rekao u voki-toki: Štef, može! Sve čisto, ne! - pa su iz BMW-jaca izašle još neke gorile, prostrle crveni tepih do arke, a onda počeli izlaziti majmuni okruženi s ostalim gorilama i ulaziti u arku. Sve je to prenosila obrada HTV kosovac, uz prigodne komentare.

Voda je, dakle rasla, a majmuni se ukrcavali, a ovce, tovari, tukci i umirovljenici se polako utapljali. Pokušali su ih spasiti oni iz Spasilačke službe: onaj peder Mič i kurbetina Pamela od plastike, ali ništa - i oni se utopili.

Onda su gorile zatvorile vrata Noine arke, upalili motore i uputili se prema Južnoj Americi, ali da će prije svratiti do Švicarske pokupit ušteđevinu stvaranu na temeljima grbače radnog naroda i domoljubne svijesti s rukom na srcu.

I dok je Noina arka vozila majmune u tri
ljepše budućnosti materine, ovce, tovari, tukci i
umirovljenici nastavili su živjeti u našim
sjećanjima.

I to je sve.

KUNA

Pojavila se jedne preko noći, a sasvim očekivano, Kuna (a bilo je tu i tuna, te ostalog ZOO carstva), onako na prvi izgled prava zlatica, čvrsta i jaka, da ne kažemo precijenjena. Iz čista uznemira, stečajno zalutala u šumu među lipe i ostale bukve. Lutala je tako i ovako mjesecima, skromno se braneći, gotovo sirotinjski, gotovo sirotinjom, a onda naleti na dvorac (ne banski) i začu povike mlade zarobljene Inflacije: Help, hilfe, aiuto, iliti upomoć. Kuna priđe bliže, a Inflacija je zamoli da je pusti, pa makar i polako... i kroz dionice ako treba, samo da je pusti.

Kuna otvori vrata, zatočena Inflacija iziđe, u početku polako, gotovo neprimjetno poskupljujući, a onda sve jače i jače, hvatajući zamah, spremajući se da se još još još više razmaše. Zahvali se Kuni i reče: Znala sam da će me Kuna prije ili još prije osloboditi, jer tako je zapisano u zvijezdama i stabilizacijskom programu i u dućanima – i u tvornicama i u ...